

Kinderen leren bidden

Wanneer we nadenken over ‘kinderen leren bidden’, gaat het ook over onszelf. Wat is bidden eigenlijk? Wat betekent bidden voor mij, als ouder? Welke moeiten en vreugden ken ik daarin?

Tekst: Nieske Selles

Bidden is een dialoog. Degene die bidt, is niet de enige die spreekt, al lijkt dat in onze gebeden soms wel zo. We sommen de dingen op die we nodig denken te hebben. We bedanken God voor wat Hij geeft. Vervolgens gaan we over tot de orde van de dag.

Echt bidden is echter ook luisteren. Als we luisteren, ontstaat er ruimte om te horen wat God spreekt. Soms doet Hij dat rechtstreeks door woorden of gedachten te laten opkomen in ons hoofd en hart. Soms spreekt Hij later op de dag als we de Bijbel lezen of als een lied horen. Hij kan ook spreken door iets wat we meemaken, door iemand die we ontmoeten of die iets tegen ons zegt.

Soms horen we geen antwoord en lijkt God Zich stil te houden. Dat kan ontzettend moeilijk zijn, maar toch mogen we ook dan vasthouden aan de belofte dat Hij ons wel hoort. Hij doet iets met onze gebeden, ook als wij het niet (meteen) zien.

God is onze Schepper. Hij gaf ons onze kinderen. Hij is hun Maker en Hij heeft een plan met het leven van ons en onze kinderen. Er is dus sprake van een relatie tussen God en ons mensen, daarom praten wij met Hem.

Beloften

In de Bijbel staan mooie beloften voor biddende ouders. Door onze kinderen iedere dag in gebed te brengen bij God, laten we iets zien van onze afhankelijkheid van Hem. Ik kan mijn kinderen niet opvoeden tot eer van hun Schepper als Hij mij daar niet bij helpt. Ik heb Hem nodig.

In Markus 10 lezen we over ouders die kinderen bij Jezus brengen. Zij doen dat letterlijk, door hun kinderen fysiek naar Hem toe te brengen. Jezus ontving hen met open armen en zegende hen.

Wij mogen hetzelfde doen. Niet fysiek, maar in gebed. God zal onze kinderen zegenen als wij hen biddend en dankend dicht bij Hem brengen.

Markus 10 is daarvan het bewijs. Jezus stuurt mensen die ouders met kinderen tegenhouden om bij Hem te komen, meteen weg. Wat Hij zegt, is zo dui-

delijk en bemoedigend: ‘Laat de kinderen bij Mij komen en verhinder hen niet, want voor zulke mensen is het Koninkrijk van God.’

Kinderen die niet zelf naar Jezus kunnen gaan, omdat ze te jong zijn of omdat ze dat moeilijk vinden, mogen samen met hun ouders komen. Laten we hen maar naar Hem toe dragen, zegenend en biddend. Dat mag iedere dag.

Gespreksvragen

1. Wat betekent bidden/danken voor jezelf? Bidden is een dialoog. Herken jij dat?
2. Psalm 62 laat zien dat we ons hart volledig mogen uitstorten voor God. Hoe doe je dat met kinderen?
3. Is er in jouw gezin aandacht voor verschil in vorm en inhoud van gebed? Hoe zijn je ervaringen hiermee?
4. Vind jij het belangrijk dat er hardop wordt gebeden en gedankt in eigen woorden? Vanaf welke leeftijd leer jij je kinderen bidden in eigen woorden?
5. Hoe ga je ermee om als een kind niet wil (mee)bidden en/of geen eerbied toont?
6. Eerbied en ontzag – het besef dat God heilig is, hoogverheven en niet zomaar ons vriendje – lijkt minder vanzelfsprekend aanwezig te zijn bij onze kinderen dan bij eerdere generaties. Hoe leeft dat in jouw gezin? Heeft eerbied en ontzag voor God iets met onze opvoeding te maken? Hoe uit zich dat?

Wanneer we samenkomen om te bidden, verrijken we elkaar en gaan we samen meer en meer ontdekken van de volle rijkdom van onze relatie met Jezus. Hij verlangt er zo naar dat we regelmatig met anderen samenkomen om te bidden, dat Hij belooft bij dergelijke samenkomsten hoogstpersoonlijk in ons midden te zijn. Je bent met enkele andere mensen samen om te bidden en Jezus garandeert je dat Hij persoonlijk naast je staat. Die belofte geldt ook als wij samen met onze kinderen bidden. God is erbij, als ik en mijn kind samen de handen vouwen en onze gebeden en dank uitspreken naar Hem. Het is goed om dit vanuit Gods eigen Woord ook aan onze kinderen te vertellen. In Mattheüs 18:19-20 lezen we deze belofte van God. Deze belofte geldt ook als man en vrouw samen bidden voor hun kinderen. God is aanwezig, ook als wij dat niet altijd voelen of ervaren.

Gemeenschappelijk gebed

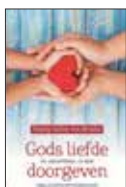
Bidden is iets persoonlijks, maar zeker ook iets ge-



Voor het slapen gaan kunnen we samen bidden en danken met ons kind – even een kort moment met z'n tweeën met God.

meenschappelijks. Daarom maken we onderscheid tussen het gezamenlijk gebed zoals dat op kringen, in de kerk of in het gezin gebeurt, en het persoonlijk gebed, het stille contact tussen God en mij alleen. Er staan mooie beloften in de Bijbel voor mensen die samen bidden. God zegt dat waar twee of drie mensen samen zijn in Zijn Naam, Hij in hun midden is (Matt.18:20). Laten we dus als man en vrouw, als vriendinnen, als ouders met onze kinderen samen bidden. Samen bidden en danken kunnen we ook met ons kind doen op de rand van het bed. Voor het slapen gaan is er dan even een kort moment met z'n tweeën met God.

Het persoonlijke gebed is een heel intieme uiting



Meer lezen kan onder andere in haar gespreksboek voor moedergroepen, ouderkringen en doopkringen: 'Gods liefde doorgeven. In gesprek over geloofsoopvoeding', uitg. KokBoeken-centrum, Utrecht; 80 blz.; € 10,99.

van onze relatie met God. Het is: ik en Hij alleen (Matt.6:6). Alles wat in mijn hart is, mag ik tegen Hem zeggen.

Onze kinderen mogen dat ook doen. Het is goed om kinderen al jong te leren zelf te bidden tot God. Als je als ouder hun kamer uitgaat, kun je bijvoorbeeld tegen hen zeggen: 'Als je hier straks alleen bent, mag je best nog even praten met God. Zeg Hem maar wat

er in je hart is, ook de dingen die je misschien niet tegen papa of mama hebt gezegd. Je kunt alles tegen Hem zeggen, Hij luistert altijd en vindt niets gek.' Als kinderen ouder worden, is het ook goed om hen af ten toe alleen hun avondsluiting te laten doen. Jij komt dan nog wel even langs om een knuffel te brengen en/of om je kind te zegenen. Persoonlijke stille tijd met God is iets tussen ons kind en God, maar ouders mogen het wel voordoen en hen stimuleren die tijd te nemen.

Onze Vader

Jezus leerde Zijn discipelen het Onze Vader bidden. Daarmee heeft Hij ook ons een kapstok gegeven voor ons gebed. Bidden is meer dan vragen alleen. Als we bidden, mogen de volgende onderdelen daarin een plek hebben:

- God loven en prijzen om Wie Hij is.
- Bidden voor mezelf, voor mijn eigen persoonlijke nood. Ook mijn dankbaarheid mag hier een plek hebben.
- Bidden voor de ander, dichtbij of ver weg.
- Bidden om vergeving, voor jezelf en voor wie bij je horen.
- God danken voor al het goede dat Hij geeft.

Op deze manier begint en eindigt het gebed met God. Hij is de Eerste en de Laatste. Daartussenin mag er alle ruimte zijn voor andere dingen, voor menselijke dingen. Jezus leerde ons zo te bidden toen Hij met Zijn vrienden het Onze Vader bad. Ook kinderen kunnen we deze vijf onderdelen van het gebed aanleren. Leer hun bidden zoals Jezus het Zijn discipelen leerde. ■



Nieske Selles-ten Brinke
uit Ermelo schrijft boeken en verzorgt workshops over geloofsoopvoeding.